

„EDINOST“
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo
in soboto ob 8. uri zjutraj.

„Edinost“ stane:
za vso leto f. 6.—; izven Avstrije f. 9.—
za 1/2 leta „ 3.—; „ 4.50
za 1/4 leta „ 1.50; „ 2.25

„Novičar“-jem:
za vso leto f. 7.—; izven Avstrije f. 10.—
za 1/2 leta „ 3.50; „ 5.—
za 1/4 leta „ 1.75; „ 2.50

Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 5 nvh.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nvh.,
„NOVIČAR“ po 2 nvh.

EDINOST

Oglasi se račune po 8 nvh. vrstila v
petitu; za naslove z debelimi črkami
se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo
navadnih vrstic.

Postana, osmrtnice in javne za-
hvale, domači oglasi itd. se računo
po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema upravništvo Piazza Caserma 2.
Odprte reklamacije so proste poštno.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Po krizi

Malone vsa javna glasila sodijo tako, da novemu ministerstvu avstrijskemu ni usojeno dolgo življenje. Tako sodimo tudi mi. Zadnjič že smo navedli poglaviti vzrok, na katerega smo oprli sodbo svojo. Rekli smo bili namreč, da koalicija, na katero se hoče opirati ministerstvo Windischgrätzovo, je zgolj koalicija treh posamičnih strank, nikakor pa ni koalicija narodov. Toda tudi to ni bilo točno povedano. Tako liberalna kolikor konservativna glasila namigavajo namreč že sedaj, da se pri zopetni otvoritvi državnega zbora utegnejo izvršiti razne osebne spremembe tudi v onih strankah, ki sestavljajo sedanjo večino, zlasti na nemški levici in pa mej Hohenwartovi. Kaj nam je sklepati iz tega? Le to, da je mnogo takih članov nove večine, ki niso zadovoljni s to večino. O Slovanih niti ne govorimo: oni ne morejo biti podporniki novemu ministerstvu že se svojega narodnega stališča. Vre pa tudi mej nemškimi konservativci, in priznati moramo, da je tudi njih nevolja opravičena v polni meri. Ogorčenost obrača svojo ost zlasti proti Hohenwartu. Neko konservativno glasilo očita poslednjemu kar naravnost, da je nepremišljeno sejal v to svrhu, da žanje Plener. Dá, prišli smo tako daleč, da mej nemškimi konservativnimi glasili jedno jedino očitno zagovarja novo koalicijo; to je dunajski „Vaterland“, ki je zajedno organ češkega plemstva.

Da so ogorčene one stranke, koje prezira nova „koalicija“, je peč naravno. A v tem ne tiči neposredna nevarnost za novo ministerstvo, pač pa mu tiči smrtina kal v okolnosti, da so nezadovoljne

tudi tiste stranke, ki so v večini. In zato ni bil povsem točen naš izrek o združenju strank, kajti danes nam je jasno, da nove koalicije niso sklenile niti posamične stranke, ampak v prvi vrsti le njih voditelji. Kako naj si tolmačimo drugače vse te razne pojave ali očitne nezadovoljnosti, ali pa vsaj velike bojazni gledé na bodoči razvoj, nastale v vrstah večine same? Mislimo moramo, da je zlasti voditelj konservativnega kluba postopal na svojo pest. Da se je poprej sporazumel se svojim klubom in da so člani tega kluba soglasno pritrtili njegovi nakani, stopiti v zvezo z nemškimi liberalci, potem absolutno ne bi bil mogoč tako očitni odpor v lastnem taboru.

Omenjeno konservativno glasilo — dunajski „Vaterland“ — opravičuje gostobesedno svojega mojstra in gospoda, velmožnega grofa Hohenwarta, in se trudi v potu svojega obraza, da petolaži svoje konservativne druge ter razprši njih bojazen. Mej drugim pravi, da Hohenwart in Jaworski niti nista mislila, ko sta porušila volilno predlogo Taaffe-ovo na to, da bi se tem ohranila stari krivični volilni red, ki je dolgo služil le nemško-liberalni pohlepnosti. Pojem koalicijskega kabineta da zabranjuje sicer dalekosežne spremembe, ali kolikor je brez posebnih prekucij možno ugoditi opravičenim narodnim in avtonomističkim zahtevam, se dá velikokrat mnogo lažje doseči po sporazumljenju mej posamičnimi ministri, nego-li po parlamentarnih bojih in strankarskih agitacijah. Slednjitó žoži „Vaterland“, da zastopniki prebivalstva, kakor tudi prebivalstvo samo, ne očejjo razumeti pojma koalicije ter

da se širi menenje, da politično delovanje obstoji v zabavljanju in obrekovanju. Ako se širijo taki nazori — vsklika „Vaterland“ — potem seveda tudi najboljši vladi ni mogoče storiti kaj koristnega.

Ta filipika konservativnega glasila dunajskega je velepomembna tembolj, ker je očevidno obrnjena proti lastnim sodrugom. In „Vaterland“ mora dobro poznati mišljenje in vrvenje v lastnem taboru. Sicer pa je to, kar imenuje „Vaterland“ „podtikanje“, „zabavljanje“, „obrekovanje“ itd., gotovo le izraz nezadovoljnosti in nevolje.

Ali nimamo torej prav, da nova zveza ne sloni niti na predidšem sporazumljenju dotičnih strank, ampak le na dogovoru njih voditeljev? In taka zveza naj bo trajna pri toliki razliki v menenju in v načelih, taka zveza naj deluje plodonosno, taka zveza naj dožene razna važne reforme, kakor preosnovo davkov, volilno preosnovo. Stvar pojde pač tako dolgo, dokler bode ministerstvo opravljalo le navadne tekoče posle; prva predloga pa, ko bodo morale stranke pokazati svojo barvo, pretrže prav gotovo trhlene vezi, spajajoče to nenaravno večino in tedaj — ministerstva Windischgrätzovega ne bo več.

Na zatrdilo „Vaterlandovo“, da koalicija nima namena utrditi Nemcem sedanjega posestnega stanja, moramo le to odgovoriti, da javnost, in posebno Nemci sami, sodijo drugače. Kdo se raduje in veseli? Nemci! Le ti poslednji razsvetljajo svoja nemška mesta in pošiljajo tople čestitke na Dunaj. In celo na kant prišli italijanski dalmatinski slutijo pomladansko sapo ter brzojavljajo svojemu prijatelju, ekselenci Plenerju!

In na konservativni strani? Tu ni

opaziti nikjer veselega navdušenja, ampak zgolj nezaupljivost in bojazen. Zato pa se ne motimo, ako trdimo, da konservativci kmalu zapuste liberalno družbo, v katero jih je nupremišljeno zavel grof Hohenwart.

In tedaj se odloči usoda sedanje koalicije in sedanjega ministerstva.

DOPISI.

Iz spodnje okolice, dne 14. novembra 1893. [Izv. dop.] (Slovenska večina na Primorskem; „Treči po sredi“; Slovensčina v Trstu; Za madjarščino.) Slehernemu razumnemu človeku, kateri ima le malo pojma o narodnostnih odnosih avstrijskih dežel, je znano, da je velika večina prebivalcev na Primorskem slovensko narodnosti. Našim lahomom pa to ne gre v glavo, kajti Primorska je njim dežela, pričakujoča rešitve od strani lačne matere Italije. Če tudi ne označujejo kar vse Primorske kot čisto italijansko zemljo, drznejo se lahonska glasila lagati, da je ogromna večina primorske italijanska!

Pisoc o italijanski Primorski vedo prav dobro naši lahoni, da lažejo prav debelo. Da so večina Primorcev — Slovani, to so menda čuli italijanska gospoda že v ljudski šoli! — V italijanskem berilu za ljudske avstrijske šole (popravljen natis po Albinu Bertamini-ju) čita se namreč pri opisovanju primorske dežele:

„Il litorale é popolato da 700.000 abitanti, la maggior parte slavi, la minore italijani“. (Primorska šteje 700.000 prebivalcev po večini Slovanov, po manjšini Italijanov). — Mi nimamo ničesar pripomniti temu, izvzemši morda to, da tej deželi na čelu stoji mož, kateri ne pozna

bili zadovoljni! Jaz še danes ne vem, ali no bi Juliko smatral kot svojo prvo ljubezen — dasi mi je bilo takrat še le kacic sedem let. Ko sem se čisto postavil uprav pred njo ter srl vanjo v enomer, dozdevalo se mi je to neizrečeno drago in lepo! Še sedaj jo vidim, kakšna je bila. Telesa visocega bila je nežna in lepe vnanjosti. Nje blede in le malo rudečkasti obraz je bil takšen, da sem vedno mislil, da tako izgleda tudi Mati Božja. V resnici prekrasen obraz! Temnoplavi očesi sti kazali dosti žalosti, no sijali sti od velike dobrote in zvestobe. Kakšni so jej bili lasje, nisem mogel zapaziti, ker so bili vedno pokriti z črnim širokim robcem, kateri jej je visel nizko v obraz, tako, da je izgledala kot kaka redovnica ali pa svetica, kakoršne smo videli na podobah v materinem molitveniku. Ta robec je delal, da je nje itak lepi in vedno resni obraz kazal še več strogosti, pokojnosti in nekakšnega miru, ki je vsakogar silil, da je bil ž njo dober in blag. V resnici pa je ni nikdo v hiši smatral kot osebo, ki dela za navadno duino. Mati je tako zahtevala. „Ona je meščanka!“ rekla je postrežnikom, ko je zapazila, da se niso vedli nasproti njej tako, kakor bi se morali. Nam otrokom pa je govorila: „Julika je zelo dobra, žal pa, da je tako nesrečna“. Ubožica! —

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Tri povesti brez naslova.

Hrvatski spisal Ksaverij Šandor-Gjalaki.
(Dalje).

Druga povest.

(1858—1879)

V Zagrebu — v gornjem mestu — vem za malo hišo, povse nizko in nezatno. V tej siromašni hiši je živila dolgo let poleg ostalih ubožcev tudi neka uboga šivilja, po imenu Julika udova Horvatekova z svojim sinčičem, malim Matkom, v neki sobici pod streho. Zahajala je šivat tudi v okolico, na bližnja gosposka posestva. Ta zaslužek jej je bil milejši kakor mestni, ker je tako prihranila hrano in — kar jej je bila glavno — ponudila se jej je tako priložnost, da je mogel sin Matko ob šolskih počitnicah zahajati na kmete ter občevati z gosposkimi otroci, „od katerih se more privaditi nemškemu jeziku“.

Udova Julika je bila — ne, tako ne pričenem. Najprvo povem, kako sem prišel do tega, da morem pripovedovati o njej. To je prišlo tako-le: Bil sem še otrok. Ko se zmielim na tiste čase, veidar mi pride na misel neka stvar. V visokih temnih sobah očetovega doma zbirali smo se mi otroci za časa dolzih jesenskih večerov sedaj v jedni, sedaj v drugi sobi okolo lepe mlade ženske, da slišimo njene basni. Ona je navadno sedela pred neko ozko

starinsko mizo ter z neumorno marljivostjo šivala in šivala. Mi pa smo se zbirali krog nje tako tesno, da smo jo skoraj ovirali pri delu. Tolste otroške ročice naslanjali smo na mizico in opirajoč nanje svoje rudeče obraze zrlimo nepretrgoma, radovednimi in preplašenimi očmi, v ustnici pripovedovalke. Bili smo tako tihi in mirni, da bi bili slišali tudi mimo bežočo miško. Ona pa je šivala nepretrgoma ter govorila in govorila zanimivo, pripovedujoč o vilah in prisojenicah, o prilikovih in velikanih, o volkodlakih — in o onem divnem času, ko so še ptički in šarnice znale govoriti, ko je apostol sv. Peter prihajal na zemljo in hodil okolu malinov in kovača. Dobra žena je vedno pripovedovala potrpežljivo, nikoli se ni naveličala; zadoščalo je, če je kateri izmej otrok le spomnil kakšno posebno željo, takoj mu jo je izpolnila. In koliko krat je ponovila kako posebno krasno basen, če je le kdo izmed nas vskliknil: „Joj, kaka je to lepo! Prosimo, Julika, ponovite jo še jedenkrat!“ Pogledši milostno na prosilca pričela je stereotipno: „Bil je torej jeden kralj“. . . . In mi smo zopet pozorno poslušali, majhna naša otročja srčica so drhtela za junakom kakor prvič; občutili smo, kako so se nam od radosti in od vzdržanih solz utrudile žilice v obrazih, kako nam se lasje ježe od strahu in nam mravlje lezejo po vsem životu. Vsak trenotek ozirali smo se plašno po temnih kotih velike sobe, in še z večjim strahom, kakor navadno, poslušali

smo zavijanje jesenske sapa, ki se je besno in ječeč trgala ob vogalih starega doma, spajajoč se z neprenehanim lajanjem psov. Oh, koliko dragih trenotkov — kajti: vsakokrat je trebalo dolgega naganjanja, da so nas ločili od „preljube in dobre“ Julike ter nas spravili v otroške naše posteljice. V ostalem je bila Julika vedno mirna in tiha. Če je kedaj spregovorila kako besedo, taista je bila blaga in pristojna, zraven pa žalostnoresna. Nikoli se ni delala drugačno nego je bila v resnici; njeno bitje kazalo je neko otožnost in bolezen. Sploh je bila zelo ponižna, a vzlic temu imela je nekaj na sobi, kar je vsacega sililo do spoštovanja do nje. Toda poleg vse njene ljubezni in dobrote se pa mi otroci nismo nikoli drznili spregovoriti kako neprimerno besedo, ali kaj storiti, kar se ni spodobilo. Ona je pri nas več doseгла z jednim pogledom svojim, kakor pa „informer“ z najstrožimi besedami.

V našo hišo zahajala je radostno vsako leto za več tednov, kjer je šivala za nas otroke. Moja mati jo je zelo rada imela, pa tudi Julika je bila materi in nam v hiši popolnoma vdana.

Ko je ob določenem času odšel naš voz po njo v mesto, pričakovali smo jo nestrpno ves dan. Kedar se je pa pripeljala, ploskali smo z rokami ter obešali se jej okolu nog. Ona pa, je nasmehuivši se, najprvo odšla k materi, potem k očetu, katerima je poljubila roki, in še le potem se je vrnila k nam otrokom. Hej, kako smo

ni jezika večine prebivalcev, tor da so vsi viši in nižji uradi te dežele nekako tuji nje prebivalstvu!

„Treči gre posreči“ pravi narodni naš pregovor. Na ta pregovor se je neki opiral znani don Pacor, ko je kandidiral pri dopolnilni volitvi v III. volilnem okraju okolice. Prvič je padel ob priliki zadnje volitve za državni zbor. Tedaj je padel res gorostasno! Med tem ko je dobil gosp. Nabergoj skoraj 2000, in je celo znani Mauroner dobil 400 glasov, dospel ni naš ubogi „don“ niti do 50 glasov!

Pri zadnji volitvi v mestni svet, odnošno deželni zbor tržaški, pa mu je bila sreča milejša.

Padel je revež malone častno — skoraj da mu je veljal tu izrek v tržaškem narečju: „Per un ponto ga perso Martin la capa“. — Nič ni pomagal slavnoznani protest v vrednem glasilu njega ljubljencev — v listu „L' indipendente“ — nič ni pomagal protest vrednih njega volilcev na mosni magistrat tržaški! Ubogi „don Andrea“ padel je v drugič!

Kar nišlo ne prvič in drugič, pojde v tretjič, mislil si je vrli naš Andrej, ter je kandidiral pri dopolnilni volitvi v III. okraju okoličanskem proti našemu kandidatu!

Ko so ga v tej ideji podprli še nekateri okoličanski prvaki, katerim ni bilo do narodne discipline, temveč do osebnosti, mislil si je „revček-Adrejšek“:

No, sedaj le vendar pokažem zobé gospodom pri društvu „Edinost“! — No, pri njem ni šlo ni tretjič dobro; padel je ubožec zopet! — Domač pregovor „treči po sreči“ uresničil se je pri njem — narobe — ter bi se moral glasiti: „Treči po nesreči“!

Nisem imel še časti biti predstavljen gospodu Andreju, vendar si pa mislim, da mora biti to zelo „prikupljiv in dober gospod!“ No, vsaj drugači bi ne bil ob enem ljubitelec rudečih progresivcev, po imenu konservativcev in — Opensko-Trebenjskih volilcev!

Kako-li more biti priljubljen dvem različnim lahonskim strankam, prepuščam ugibati častitlim čitateljem samim. Da so se pa gospod Dreja prikupili tudi opensko-trebenjskim volilcem, ni se tudi čuditi, ako nam res v praih slovansko srce bije! —

Neko nedeljo namreč, po službi božji, govoril je gospod Andrej pred cerkvijo zbranim Trebenjcem: „Jaz bodem skrbel, da zadobi slovenščina pri magistratu veljavo — jaz bodem skrbel, da dobe tudi naši ljudje službo pri magistratu. — Vedite dragi: Slovanstvo je podobno spečemu levu, kateri, kadar se vzbudi, pretrese svet z svojimi rjovenjem! Več pač ni mogel povedati gospod Andrej — ali kaj hočete: „Treči po nesreči!“

Arpadovi sinovi najbrže sami ne znajo, da zavzema njih jezik celo pri nas v Trstu častno mesto, da stoji celo pred našo tu domačo slovenščino! — Tega pa nam ni iskati n. pr. na tržaškem magistratu, kjer poznajo madjarščino uprav tako kot slovenščino, — temveč v tukajšnji vojaški bolnišnici!

Na notranjih dverih prvega nadstropja imenovane bolnišnice se namreč čita po vrsti: „Zumachen“, „Chiudere“, „Betenni“, „Zaprte“. — Četrto in zadnje mesto daje se toraj v tržaški bolnišnici naši, tu domači slovenščini, prepustivši prednost v tem obziru celo madjarščini!

Res, ponosni bi bili sinovi vitežkega madjarskega naroda, ako bi vedeli za to!

Nabrežina, 15. nov. [Izv. dop.] (Slovenski jezik in naša železniška postaja.) Ko bi mi Slovenci ne bili tisti pohlevni narod, kateremu se pohlevnost po vsej pravici predbaciva, vpili bi bili že zdavno o razmerah, ki obstoje na naši postaji, in krivicah, ki se dogajajo nam slovenskim potnikom. Znana je sicer slaba navada južne

železnice, da pošilja slovenske uradnike v Tirole, in da so na postajah v slovenskih deželah nastavljeni uradniki, ki slovenščine niso zmožni; vendar smo imeli na naši postaji še pred letom celó štiri uradnike, ki so bili zavedni, značajni slovenski možje. Jeli smo se nadejati, da se morda obrne na bolje, in da dobimo s časom slovenske vozne liste, slovenske razglase in napise, in da se tudi vratar nauči, odhod vlakov naznanjati v slovenskem jeziku. — Žalibog se naša nadeja ni uresničila; izgubili smo še tisto malce, kar smo imeli.

Teško je človeku pri srcu, ki za svoj denar še voznega listka dobiti ne more, ako ga zahteva v slovenščini; težko posebno onemu, kdor pozna novi železniški zakonik, ki odločno zapoveduje, da morajo biti uradniki z možni deželnega jezika, in da se mora prihod in odhod vlakov razglasati v deželnem jeziku. In vendar se ta zapoved na naši postaji še vedno prezira, in zakonikove besede so le mrtve črke.

Vzroka tem krivicam, ki jih mora trpeti potujoče slovensko občinstvo, ni treba iskati v ravnateljstvu južne železnice, ki morda ni dosti natančno poučeno o razmerah; najdemo ga nižje, v načelništvu postaje.

Načelnik naše postaje je rodom Lah, pripada naravno oni stranki, ki nam nikoli ni bila prijazna. On ovira in zabranjuje vse naredbe, koje bi mogle slovenščini koristiti, in kaže se njegovo politično mišljenje tudi v občevanju s strankami. Tako n. pr. neki tukajšnji posestnik kamnolomov, ki je kot zaveden Slovenec pisal načelniku slovensko naročilno pismo, ni dobil voza, kojega je zahteval pred tremi dnevi, in načelnik se je opravičil, da je pozabil nanj. Ne vemo pa, je-li g. načelnik kedaj pozabil onih gospodarjev, ki v laščini naročijo vozove. Skrbel je po močeh tudi za to, da so slovenski uradniki izginili z naše postaje. Nima sicer posebno dosti vpliva pri nadzorništvu, vendar pa je polagoma dosegel, da Slovencev več ni!

Skrajni čas je že toraj, da železniško vodstvo ustreže opravičeni želji naši, da nam pošlje načelnika moža, ki ne bo preziral slovenskih naročil, in ki bode zahteval od uradnikov, da občejuje se slovenskim občinstvom v slovenskem jeziku. Če niti na slovenskih tleh ne bomo smeli tega zahtevati, kje pa hočemo potem iskati svojih pravic? Slovensko potujoče občinstvo, ki prihaja iz vsega Komenskega okraja na postajo nabrežinsko, mora se vendar najmanj toliko ceniti, kakor tistih par Lahov, ki so prišli med Slovence kruha služiti. Mi se pa moramo trdovratno držati načela: Kdor hoče tvojih novcev, naj govori najprvo tvoj jezik! —n.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Nemška liberalna stranka v dunajskem parlamentu pripravlja velike slavnosti na čast svojemu bivšemu vodji, ministru dr. Plenerju. Priredi mu mej ostalim banket, h kateremu povabi tudi ostale ministre. O tej priliki izroči mu se album, napolnjen s fotografijami vseh levčarjev. — Parlamentarni krogi trdijo, da ostane Plener vodja levice, formalno pa bode imenovan vodjem poslanec Dumreicher ali pa dvorni svetovalec Beer. — Plenerju čestitajo celo dalmatinski Italijani iz raznih mest. Čemu pa, to sami dobro vedó. — Grof Wurmbbrand poslovil se je dne 15. t. m. od deželne zbornice štajerske in sprejel občinski zastop v Gradcu. Izrekel je o tej zgodi svojo željo, da naj mu štajerski poslanci nikar ne obtežujejo stališča s pretirano opozicijo — No, ako se gospod grof že sedaj takó boji opozicije, kaj še-le bode? Moral se je pripo-

ročiti vse drugam, kakor pa štajerskim poslancem!

Dne 15. t. m. imeli sti obe hrvatski opoziciji prvi svoj sestanek v Zagrebu. Doseglo se je popolno sporazumljenje glede na bodoče postopanje in se je določil tudi dotični program. Shod je bil mnogobrojno obiskani in je vladalo vseobče navdušenje. Kot zagovorniki sloge in skupnega delovanja na naših domačih tleh, čestitamo najiskrenejšje našim krvnim bratom onkraj Sotle, izrekajoč nado, da bi skoro našli vernih posomovalcev — mej nami Slovenci.

Vnanje države.

Grof Kalnoky bil je dne 15. t. m. pri italijanskem kralju v Monzi. Avdijenca trajala je poldrugo uro. Ker se trdi službeno, da se je šel Kalnoky zahvalit kralju za visoki podeljeni mu red, zahvaljeval se je zares nekoliko — dolgo. Zatem je bil Kalnoky predstavljen kraljici Marijeti. Zvečer je bil pri dvoru obod, kateremu so prisustvovali tudi Kalnoky, Brin, grof Nigra, tajnika avstr. odposlilstva in Jvor. — Kalnoky in italijanski ministri odpotovali so iz Monze dne 16. t. m. — Berlinski diplomatje pripisujejo posebno važnost temu obisku in trdó, da je novo potrdilo trozveze, katera mora strogo paziti na drugo trozvezo, to je Rusijo, Francijo in — Vatikan (!)

V Parizu napadel je 19 letni čevljar Lantier srbskega odposlanca Gjorgjevića s samokresom. Hotel ga je ubiti, toda rani ga je le. Lantier je izjavil pri izpraševanju, da je hotel umoriti Gjorgjevića samo radi tega, da koga umori. Preiskava pa je dokazala, da je napadalec anarhist. Ranjenega je obiskal razkralj Milan in francoski minister vnanjih poslov Davelle vpisal je svoje ime med obiskovalce.

Francoska poslanska zbornica pričela je svoje zasedanje dne 15. t. m. Ker so desničarji izgubili o poslednjih volitvah mnogo sedežev, ostalo je na desni mnogo prostora, dočim ga je primanjkovalo na levi. Zbog tega posedli so se razni radikali in socialisti na desno. Navzoči bili so vsi poslanci.

Srbska skupščina odprla se je dne 15. t. m. s čitanjem prestolnega govora. V tem govoru povdarja se, da se je doseglo ravnotežje v proračunu za l. 1894. Omenja trgovinske pogodbe z Rusijo, po kateri so mnogo ožje prijateljske vezi, spajajoče Srbijo z mogočno slovansko državo. Povdarja tudi prijateljske obošajne z vsemi ostalimi državami in oboča, da bode nastojala vlada izpolniti vse svoje obveze.

V Marzelju vpalili so anarhisti bombo pred stanovanjem poveljnika 15. voja. Namerjali so zrušiti poslopje, toda na srečo so je le nekoliko poškodovali. — Ranjen ni nihče. Policija je zaprla necega Italijana, ker je sumljiv, da je vrigel to bombo.

Nemška poslanska zbornica odprla se je dne 16. t. m. Prestolni govor zahvaljuje se poslancem za vsprejeto vojaške preosnove, katera služi v jamstvo za ohranitev miru — a tudi v branitev domovine. Dalje omenja zakonov za obdačenje vina in tobaka, pomnoženje kolekov in povdarja, da se trgovinska pogodba z Rusijo skoraj povoljno sklene. Konča z zagotovitvijo, da ni v obošajnih z inozemstvom nobenih sprememb, da je prijateljstvo trozveze iskreno in tudi z ostalimi državami povoljno. Z Božjo pomočjo bode Nemčija še dalje uživala blagor miru. — Proračun za leto 1894—95 kaže stroškov 1.305.632.299 mark, od katerih 482.066.828 za vojsko (31.802.148 mark več kot lani) in 51.369.307 mark za mornarico. — Oj dragi angeljšek miru, koliko dragega denarja staneš!

Različne vesti.

Boj za slovensko osnovno šolo v Trstu. Pozivljamo še enkrat vse dotične očete, kateri so podpisali proš-

njo za slovensko osnovno šolo v mestu, da pridejo brez pogojno prihodnji teden t. j. v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in soboto, kateri koli dan od 10—12 ure predp. v italijansko šolo pri sv. Jakobu (via delle Scuole), kjer naj se prijavijo dotičnemu komisarju. Nipotrebno prinesati seboj krstnih listov svojih otrok, ampak za došča, da znajo povedati rojstveni dan svojega otroka, ali pa naj si napišejo sami te podatke. — Kdor ni podpisal sam dotične prošnje, poizve naj, kdo je podpisal zanj. Vsak naj odgovarja odločno in brez strahu, kajti poleg komisarja in magistratovih zastopnikov sta vedno dva naša delegata, ki zares požrtvovalno in vzorno vršita svojo nalogo. — Ponavljamo, da naj pridejo tudi tisti, kateri doslej še niso dobili posebnega povabila. — Kljub vsem našim pozivom, prijavi se je doslej samo 44 očetov. To je malomarnost, katero moramo najstrožje obsojati. Naj pomisli vsak, da ne gre tu za osebne koristi posamičnih očetov, ampak za narodno čast! Kdor je podpisal prošnjo, a ne stori sedaj svoje dolžnosti, ta naj potem nikar ne vrača krivde na voditelje, ako stvar ne napreduje tako, kakor bi morala.

Nj. Veličanstvo cesar vrnil se je dne 16. t. m. iz Monakovega na Dunaj. — Novoporočeni nadvojvoda odpotoval je s soprogo v Solnograd.

Nj. Vel. cesarica odpravi se dne 1. decembra t. l. na večtedensko popotovanje. Prej ustavi se nekoliko dnij v Miramaru.

Imenovanje. Službeni list Dunajski javlja, da je cesar imenoval bivšega naučnega ministra pl. Gautscha za kuratorja terezijске akademije (Terestianum).

Dijaški kuhinji sta darovala gg. Kristjan Dejak 10 gl., Ivan Šabeo 20 gl.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Ivanu nabralo se je pri šaljivi igri v „Narodnem domu“ 106 stot.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabralo je minolo nedeljo pevsko društvo „Slava“ na Škofiji v krčmi pri Spanjoletu 2 gl. 21 nč. Poleg tega je daroval gosp. Jakob Veljak 1 kr. „Slavaš“ Anton Nardin pa 20 stotink (10 za Cirila, 10 za Metoda). —

Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“ sklenil je za leto 1894. za časa deželne razstave zgraditi in otvoriti svoje lastno dirkališče.

V dosego tega namena obrača se tem potem na vse nekdanje športne kolege in prijatelje biciklističkega športa, da mu z radovoljnimi doneski omogočijo nabrati potrebno svoto. Biciklistički šport, kateri se je že po vseh kulturnih državah povzdignil na najvišjo stopinjo in kateri je šele v najnovejšem času zadobil v Hrvatih in Slovincih začetnike, ki z vsem naporom delujejo na to, da si tudi na slovenskem jugu pridobi ono veljavo, katero mu dajo drugi narodi in države, nima samo veljave kot šport sam, ampak je tudi velike važnosti za občevanje mej južnimi brati. Obiski Slovencev pri Hrvatih rodili so hrvatsko-slovensko zavezo in v širjenje in povzdigo te zveze služilo bode v prvi vrsti nameravano dirkališče našega kluba.

Preliminarni stroški za to podjetje proračunjeni so na 3000 gl. Ker je izvršitev tega podjetja, ki privabi tudi za časa naše deželne razstave pri otvoritvi in poznejših priredbah dirk, akademij itd. tudi mnogo gostov v belo Ljubljano, je za mejnarodno občevanje velike važnosti, upa klub, da mu prijatelji športa in zanimajoči se faktorji zagotove izvršitev tega sklepa s tom, da mu naklonijo izdatnih podpor.

V nadi, da se bode vedelo ceniti zgradba biciklističkega dirkališča, obrača se

podpisani odbor do slavnega občinstva, naj mu izvoli pošiljati eventualne prispevke na odbor.

ODBOR

kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“.

Z Grete se nam poroča, da se bode vrnilo odpretje krème novega „Gospodarskega društva“ na Greti v nedeljo dne 26. t. m. Ob tej priliki privedi Barkovljansko pevsko društvo „Adrija“ v dvorani imenovane krème svojo veselico, katere program prinesemo v prihodnji številki našega lista.

Na skupno slovesnost dveh demaših društev prihitelo bode brez dvojbe mnogo občinstva iz mesta in okolice.

Iz Cerknega smo prejeli daljši dopis, v katerem toži dopisnik, da tamošnje sodišče še vedno in večinoma le nemški uraduje. To je res žalostno, da si Slovenci ne moremo priboriti enakopravnosti niti tam, kjer bi bila umevna sama ob sebi že v interesu zanesljivega pravosodja samega. Zamolčati pa ne smemo pri tem, da smo tudi mi sami krivi, da se nam tako godi, ker naši ljudje večinoma niso dovolj energični pri zahtevanju svojih pravic. Marsikje drugje se je vender nekoliko obrnilo na bolje, kjer umejo ljudje zahtevati to, kar jim gre. — Gosp. dopisnik toži tudi, da se tamošnji g. sodnik kaže jako nesamostalnega; menimo pa, da o takih pritožbah naj bi najprvo sodile — kompetentne oblasti.

Iz Št. Vida na Vipavskem se nam piše: Ponoči dne 9. t. m. nastal je strušausk vihar; burja je divjala, kakor je le pri nas mogoče. O 5 1/2 uri zjutraj zbudi nas, o j groza! glas zvona. Kje gori? Kje gori? povprašujejo prestrašeni prebivalci drug drugega. Doznalo se je takoj, da gori v najnevarnejšem kraju naše vasi: t. j. „v gasah“. Kdor koli častitih bralcev pozna Št. Vid t. j. gori omenjeni kraj, si lahko predoči nevarnost, ki je pretela vsej vasi, ker so ulice tam ozke, da ne moreta dva vetera hoditi. Takoj po prvih udarcih zvona prihiteli so naši vrli gasilci z brizgalnico na lice mesta in lotili so se toli nevarnega dela z obćudovanja vredno požrtvovalnostjo.

Obvestilo se je takoj tudi prostovoljno gasilno društvo Vipavsko, katero je prihitelo na pomoč pri vsem tem, da so bili v največji nevarnosti člani z načelnikom brizgalnic že na potu od Vipave do Št. Vida, kjer je burja še močnejša. Mejpotoma je poškodovala burja, k sreči, le lestvi na kolesih. Ob 8 1/2 uri zjutraj bilo je tudi prostovoljno gasilno društvo Vipavsko z 22 možmi na požarišču in posrečilo se je združenemu neumornemu delovanju obeh gasilnih društev, da se je ogenj omejil na dve poslopji, kateri sta popolnoma pogoreli. Članom obeh gasilnih društev izreka se tem potom pohvala, ktero so zaslužili v polni meri. Delovali so zares požrtvovalno. Pogorela sta bila oba zavarovana pri banki „Slaviji“.

Redka slavnost. Iz Dutovelj se nam piše: Gospod Miha Žvab, oče prerano umrlega in nepozabnega pisatelja in boritelja tržaskih Slovencev, Lovra Žvaba — obhajal je s svojo soprogo Marijano, rojeno Vrabec na 15. dan t. m. v Dutovljah svojo zlato poroko.

Že pred jednim mesecem govorilo se je o tej redki slavnosti po vsej okolici dutovljanske občine ter ljudstvo je z najožje radovednostjo pričakovalo tega veseliga dne, kajti vsej veliki Tomajski občini se še nikoli slovesno vršila taka vesela slavnost.

Ob določeni uri korakala je dolga vrsta svatov, na čelu jim 69-letni zlatoporočnik g. Miha Žvab in njegova 71-letna soproga Marijana, oba čila in zdrava na duhu in telesu, v domačo z ljudstvom naltlačeno cerkev. Cerkevno opravilo izvrševal je sam dekan Tomajski, gospod U. Golmajer.

Po dovršenem cerkvenem opravilu je zopet cela vrsta svatov korakala v domovanje zlatoporočnikov, kjer se je vršila jako animirana pojedina. V krogu svojih sinov, hčera, zetov in vnukov sedela sta

zlatoporočnika pred nalašč napravljenim običajnim kolačom, olepšanim s cveticami ter odzdravljala mnogobrojnim napitnicam. Ko pa je tukajšnji gosp. učitelj nazdravil zlatoporočnikoma, pričonši: „Življenje je umetnost, in zakonsko življenje je najodličnejši in najtežavnejši del te umetnosti“, ter omenjal njenega umrlega sina Lovra, kateri bi se jako veselil tega dne, in slednjič končal in želel, da bi zlatoporočnika dočakala še dijamantno poroko, — lile so so obema solze veselja. Tako se je izvršila ta redka slavnost.

Pevsko društvo „Danica“ na Kontovelju vabi na veselico s plesom, katera bode v nedeljo dne 19. novembra 1893. v prostorih gostilne Štoka se sledečim vspešdom: 1. S. Jenko: „Naprej!“, godba. 2. J. Vašak: „Slovan“, zbor. 3. I. pl. Zajc: „U boj!“, godba. 4. Kraševičev: „Odmev“, zbor. 5. H. Volarič: „Venec narodnih pesni“, godba. 6. Vilhar: „Slavjanska“, zbor. 7. „Pomota v naznanilih“. Burka, spisal. 8. Ples. — Začetek ob 5. uri popoldne. — Vstopnina k veselici za osebo 20 nvč., k plesu 1 gld., sodeži 10 nvč.

Pevsko društvo „Nabrežina“ v Nabrežini ima v nedeljo dne 19. t. m. ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih svoj letni občini zbor s sledečim vspešdom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju v minulemu letu. 3. Poročilo blagajnikovo o denarnem stanju in volitev treh pregledovalcev računov. 4. Čitanje pravil, oziroma se prenašajo posamične točke. 5. Volitev novega odbora. 6. Raznoterosti. — K temu občnemu odboru se uljudno vabijo vsi izvršujoči in podporni člani društva, kakor tudi vsi prijatelji slovenskega petja. Sprejemajo se ob jednem novi udje in je glede na namen društva, razširjati slovensko pesem in ž njo narodno zavest ob morskem bregu, želeli, da pristopi mnogo novih članov, in da dosednji tudi v bodoče v tolikem številu društvo podpirajo. — n.

Slovensko bralno in pevsko društvo v Boljuncih priredi dne 19. t. m. zvečer v proušava godu Nj. V. presvitle cesarice Elizabete zabavni večer z godbo, potjem, deklamacijo tombolo in plesom. Začetek zvečer ob 6. uri. Ustopnina k zabavi 30 kr., k plesu za moške 30 za ženske 20 kr. Društveniki so vstopnina k zabavi prosti, k plesu plačajo kakor drugi. Otroci plačajo polovico ustopenine k zabavi, a k plesu se ne dopuščajo. Posamična kartela za tombolo 10 kr. Vrsi se v prostorih g. Ivana Kraljiča v Boljuncih h. št. 159.

Izpred porotnega sodišča. Včeraj zvečer dovršila se je razprava proti onemu Kritikosu, ki je na javni ulici ustrelil nadporočnika Lednika. O razpravi spregovorimo nekoliko v „Novičarju“. Le toliko povemo tudi na tem mestu, da so porotniki obtoženca spoznali nekrivim umora, oziroma uboja. Pač pa so ga spoznali krivim goljufje, zбоk česar ga je sodišče obsodilo na tri in pol leta težke ječe.

Smrt — zaradi sodišča. Dne 15. t. m. bila je pred tukajšnjim sodiščem razprava proti 17 letni hišini Ani Krolja iz Mošćenice radi tatvine. Zatožena bila je obsojena na tri mesece ječe. Glavna priča bila je v tej razpravi gostilničarka gospa Malvina Hausner iz Opatije, ki je prišla navlašč zato v Trst. Razprava pa je napravila na gospo, ki še nikdar ni bila pred sodiščem, takó globok utis in jo takó razburila, da je omedlela. Odpeljali so jo na stanovanje, kjer jo je dne 16. t. m. zadela kap vsled razburjenosti.

Najboljše za naše otroke! Kdor noče za Božič kupiti igrač, ki se rade zlomijo; kdor se hoče z otroci veseliti pri igri; kdor sploh želi dobiti za svoje ljubljence priznanje najbolje, temu priporočamo, naj si ogleda fino ilustrovani cenik F. Ad. Richterja & Comp. Dunaj. Vsaka mati naj bi ga prečitala pazno, predno kupuje božična darila, tombolj, ker se dopolnje zastoj in franko.

Zlata poroka.

Miha in Marjana Žvab

sta obhajala dne 15. t. m. svojo zlato poroko v Dutovljah. Ob tej priliki zbralo se nas je nad 20 sorodnikov, katerim sta se pridružila gosp. učitelj Štrukelj i g. dudar Kariž. Veselili smo se pri dobri kapljici dutovljanskega rifoška, kjer so se vršile napitnice za napitnico.

Podpisani hvaležni otroci prosijo vsemogočnega Boga, da bi nam draga roditelja ohranil še mnogo let.

Štefan, Andrej in Matija, sinovi,
Terezja omožena Gorjup in
Franciška omožena Gabrovec, hčeri.

Oznanilo.

Podpisano županstvo naznanja tem potem, da se bode obnovil na Slapu pri Vipavi sejem za živino in kramarsko blago na dan sv. Cecilije dne 22. novembra t. l.

Županstvo na Slapu pri Vipavi.

Ivan Uršič,

župan.

Zanesljivim osebam,

ki so zmožne pisave, ponuja se s novim letom 1894. pri velikem, jako razširjenem zavodu dober zaslужek.

Uprasanja pošiljajo naj se v zaprtih pismih z napisom „Zanesljivost“ uredništvu tega lista. 1-3

POZOR!

Podpisani priporočajo svoje v via Nuova št. 27 ležečo

trgovino z manufakturim blagom

(prej Ivan Milič)

ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce

52-52

M. Milič.

Jak. Klemenc

TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporočajo častitim svojim odjemnikom in slavnemu občinstvu

novo prispelo blago za moške in ženske obleke, volnene robce in pletene zavratnike, spornje kitlje pletene in iz šofa, ogrinjala iz flanele, barhent beli, sivi in raznobarvan, majo, spodnje hlače iz volne in kotonine, nogovice volnene in iz kotonine, rokavice, flanel za obleke, srajce bele in v raznih barvah, ovratnike, zapestnice, židano zavratnike za moške, dežnike, židane robce, čepice, volnene komaše, volno za nogovico, kožuhovino in mufo, kakor tudi vse ostale predmete za pouk v ročnih delih v žolah po najnižjih cenah. Pri vseh naročbah zagotavlja točno in pošteno postrežbo. 50

RAZSTAVA

mêblev in tapecarij

Via Torrente št. 32, I. nadstropje.

Velika izbér finih in navadnih mêblev. Različna uprava za kompletne sobe. Mnóžica cvetličja in priprav za tapecaranje. Krasno kredence, mize in stoli. Velika zaloga družih mêblev.

Množina kupčij pride o kakovosti in o cenah.

Kdor nakupi za 100 gld., dobi jeden umetnostni predmet v darilo.

12-5
Odperta od 7. zjut. do 6. ure zveč.
Za dežele zaboji brezplačno.

Gostilna „Alla Città di Vienna“ 2 Piazza Caserma (zraven Tiskarne Dolene) prodaja najboljša kralška in isterska vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejemlje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 nvč in najboljša isterska vina po 28 nvč. — Za obila naročila se priporočajo Ant. Brovedani. 101-25

KDOR NE VERUJE

naj pride pogledat, da se prepriča o resnici.

Cene so

znatno znižane in nejsolidnejše blago, n. pr.: blago za moške obleke, majo, veliki in mali ogetači za simo, barhant (frstaju) raznih vrst, platno, kotonina, musolin in razni drugi manufakturni izdelki pri

T. Vidrichu,
Corso, 18. 104-17

V gostilni

„All' Antico Moro“

via Solitario št. 12

prodaja podpisani izvrstna vina iz prvih vipavskih in prvaskih vinogradov in sicer:

Bordeaux po 40 nvč. liter
Modra frankinja 32
Rizling 32
Istersko (Salvoro) 28

Kot pristen Slovenec priporočam se slavnemu občinstvu po geslu: „Svoji k svojim!“

Anton Vodopivec,
gostilničar.

Učenaški prvaki

vseh dežel, kot pre-sojevalci preparatov, izloženih na higieničnih razstavah v Londonu, odlikovali so z častno diplomom in zlato kolajno

ŽELODČEVO TINKURO

lekarničarja 20

G. Piccoli v Ljubljani.

Tako odlikovanje je najboljšo pričevalo temu dietetičnemu sredstvu, katero je splošno cenjeno zbog svoje popolnosti, kajti krepuje želodec in ga ohranja zdravega, pospešuje prebavljanje in izpražnjevanje. Izzposilja je pripravitelj G. Piccoli v Ljubljani proti poštnemu povzetju. Škatlca z 12 steklenicami stane f. 1-36; z 55 f. 5-26 in je baš poštni omot 5 kg. Poštnino plača naročitelj. — Prodaja se po 15 nvč. stekl. v vseh tržaskih in isterskih lekarnah.

Vozni listi in tovorni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelfijo

koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50-36

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17

ali pri

Josip-u Strasser-u

Stadt-Bureau & Commercialer Correspondent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in Innsbruck.

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER)

se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi

(v zalogi odlikovane lekarnarje Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečino ublažujoče drgjanje, dobiva se po večini lekarn in steklenicah po gld. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdnim in je vsprejeti le take steklenice kot pristne, ki so prevedene z „sidrom“ kot varstveno znamko.

Osvrednja razpošiljalnica: Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen. Prag. 35-44

C. kr. dvorna lekarna

Ivana Mizzana

VIA CAVANA V TRSTU.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Miniussija, priporočajoč se najtopeje in obljubljujoč natančno postrežbo z umerjenimi cenami. Članom Delalskega podpornega društva pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil prejemanje receptov od njih v slučaju, ako njim takšne društvena zdravnika predpišeta. Za slučajne lekarske potrebe se priporočajo 101-18

Ivan Mizzan.

Dominik Lušin v Kopru

priporočajo svoje veliko zalogo raznovrstno lesenine, kakor: trame, žagance, morale, dile, pa tudi opeko, apno, pesek itd. Naročila izvršujejo se točno in po najnižji ceni. 104-9

Škropilnice in žvepljalke za trte

inženirja Živica,

mlini in stiskalnice za vino, sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par in s petrolejem, kakor tudi raznovrstne druge stroje in vse za stroje potrebno

se dobiva zmiraj v zalogi trdke

Schivitz & Comp.

(Živic in družb.)

V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.

Zobozdravnik

Dr. Fran Schaffler

bivši asistent zobozdr. dr. Metnitza, do centa na Dunajskem vseučilišču, 2-8 ordinuje od 9-12 predp. in od 1-4 pop. Via Torrente št. 24., II. nast.

Alojzij Suppanz

urar, Corso št. 39. 97-101
Prodaja in popravlja ure.

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja **Jožef Cerne** Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghoga).

„SLAVIJA“

VZAJEMNO - ZAVAROVALNA BANKA V PRAGI

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavija“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katere je doslej iznašala po 10% do 20% do 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačala je doslej „Slavija“ že dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštevih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico. — Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje

primere:

1. Miha Dolničar iz št. Vida nad Ljubljano zavaroval se je dne 15. oktobra 1873. in je umrl dne 11. avgusta 1874. Uplačal je 30 gld. 80 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavija“ 1000 goldinarjev.
2. Josip Zanoškar, deželni obojval v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. aprila 1874. Do svoje smrti dne 22. februarja 1876 uplačal je 125 gld. 28 kr., banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 1000 gld.
3. Henrik grof Wurmbraad v Kpnjicah zavaroval se je dne 15. marca 1875 ter je do svoje smrti dne 15. marca 1877 uplačal 1188 gld.; dediči njegovi pa so od banke „Slavija“ prejeli 6000 gld.
4. Anton Ahčin, župnik v Begunjah, zavaroval se je dne 1. avgusta 1870. Po smrti njegovi dne 17. julija 1881 izplačala je banka „Slavija“ kapital 1000 gld., dasi je bilo vplačane zavarovalnine le 364 gld. 98 kr.
5. Janez Verbič, načelnik postaje na Rakeku, zavaroval se je dne 5. aprila 1878; umrl pa je dne 25. novembra 1883. V tej dobi uplačal je 174 gld. 96 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem njegovim 1000 gld.
6. Luka Šabec, trgovec je posestni v št. Petru na Notranjskem, zavaroval se je dne 30. januarja 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 17. junija 1884 uplačal je 215 gld. 52 kr. in banka „Slavija“ izplačala je rodbini njegovi ves zavarovalni kapital.
7. Dr. Ivan Pitamic, odvetnik v Postojni, zavaroval se je dne 10. novembra 1882. Do svoje smrti dne 9. oktobra 1891 uplačal je 3159 gld.; banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 6000 goldinarjev.
8. Simon Matježič, župnik v Starem Pazinu, zavaroval se je dne 10. januarja 1892 in je umrl že dne 25. februarja istega leta. Dasi je uplačal le 7 gld. 49 kr., izplačala je banka „Slavija“ njegovim dedičem 1000 gld.
9. Petar Bogovič, župnik v Lunu na otoku Rabu, zavaroval se je dne 15. maja 1889 svojim trem nečakinjim, Milici, Brni in Andjelji Miletičevim, po 700 gld. dote. Na to zavarovanje uplačal je do svoje smrti dne 28. februarja 1891 168 gld. 88 kr.; banka „Slavija“ pa bo doživi imenovanih deklic, ko doživi 18 leto, izplačala 50 gld., tedaj vsem trem 1500 gld.
10. Josip Perko, učitelj v Smihelu pri Žužemberku, zavaroval je svojemu sinčku Josipa 1000 gld. dote. Do svoje smrti uplačal je 25 gld. 53 kr. kr.; banka „Slavija“ pa bo doživi sinčevemu ko doseže 50. leto svoje starosti, izplačala 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno:

generalni zastop banke „Slavija“ v Ljubljani
v lastni hiši. Gospodske ulice št. 12. 20

Vsled odprave trž. proste luke so carine proste

za Istro, Kranjsko, Koroško, Hrvatsko, Dalmacijo in Bosno-Hercegovino

nepremočljive plahte

Alojzija Zuculin v Trstu

Tovarna nepremočljivih belih in črnih plaht za vozove, vagone, za robo na obrežjih, ladije, parnike in polja; pogrnjal za konje in dežnih plaščev.

ZALOGA

tkanin za jadra, sedlarje in tapetarje, dvojnikov (tralloci), jute za žaklje in omote, opasnikov, vrvi in špage.

Zastop in glavna zaloga asfaltskih lepenk za hišne strehe, strešnike, klanice, hleve itd.

Izolatorji za temelje in kocke iz asfalta.

Izdelovalnica in prodajalnica zastav.

Luigi Zuculin

12-5 v Trstu
via Ghoga 2, hiša Brunner

3 do 4000

amerikanskih trt prve vrste ima na prodaj **Martin Košuta v sv. Križu** h. št. 26. 6-8

Poznani

prašek za zobe

prof. dra. Halderja

je najbolje sredstvo v obvarvanju zobov pred nesnago, ki jih čisti brez da se dotekne njih steklenine. — Škatljice po 30 in 50 nvč. se dobi vajo izključno v odlikovani

lekarni **Praxmarer** („Ai duo Mori“) 9.
mestna palača — Trst.

Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic

so slej ko prej nedoseženo ter so najpriljubljenejše božično darilo otrokom, ki so že tri leta stari. Tudi so cenejše, nego vsako drugo darilo, kajti one trpijo mnogo let in jih je moči celo po daljšem času popolniti in povečati. Pristne

sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic i. t. d.

reprezentujejo jedino igro, ki je v vseh deželah žela nepristransko pohvalo, in katero vsak, ki jo pozna, iz priporočaja dalje priporoča. Kdor se še ni seznanil s tem sredstvom, da so otrok igraje prijetno zabava, kateri igri skoro ni najti primere, naj si naroči čim hitreje od podpisane firme novo bogato ilustrirani cenik in naj čita v njem natisnjena mnenja, ki so izredno lahkava. — Pri kupovanju blagovni naj se izrečno vohotovati: Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic (Richter's Anker-Steinbaukasten) in naj se odločno odkloni vsaka omarica brez tovarniške znamke sidra; kdor to ne stori, dobi lahko posnetek, ki je menj vreden. Pristne sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic se dobe za ceno 35, 70, 80 kr. do 5 gld. in više in so v zalogi

v vseh finejših trgovinah s igračkami.

Novo! Richterjeve strpljivosti igre: Jajce Kulumbovo, strelcov, tešitelj v jezici, preganjalce muh ali trm, Pythagoras itd. Novi zvezki sodružujejo tudi velezanimive zadatke za dvojne igre. Cena igri 35 kr. Pristno samo s sidrom!

F. Ad. Richter & Cie.,

I. avstro-ogorska c in kr. priv. tovarna sidro-omaric s kamenčki za gradnjo hišic, Dunaj, I. Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Norimberg, Olten, Rotterdam. London E. C., New-York. 1-13

Zdravnik 48-6
Dr. M. Lukšič - Nižetič
ordinira od 3-4 popol.
via Madonna del Mare 2, II.
(V slučaju potrebe tudi po noči).

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI

TRST

Corso, Piazza delle Legna 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek. Lak za kočije z Angleškega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in pode.

Mineralne vode

iz najb. lj znanih vrelov

kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104-96

Kwizdina

restitucijska tekočina

pralna voda za konje

Cena steklenice avstr. velj. gld. 1.40.

Rabi se 30 let v dvornih hlevih, v večjih vojaških in zasebnih hlevih kot krepičo pred težk m delom in po težkih delih, proti poditvam, izvinjenjem, otrpnelost kit itd. ter daje konjem posebno moč za brzo tekanje.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah Avstro-Ogr.

GLAVNA ZALOGA:

Fran Iv. Kwizda

c. in kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik, okrožni lekar v Kornesburgu pri Dunaju.

Paziti je na zgorajno varstveno znamko in zahtevati je izrečno:

Kwizdino

restitucijsko tekočino. 1a-13

Zadnji mesec!

Zadnji mesec!

Zadnji mesec!

INOMOSTSKE SREČKE à 50 NVČ.

glavni dobitak 50.000 goldinarjev.

Srečke à 50 nč. priporočajo:

Gius. Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & C., Daniele Levi & C., Girol. Morpurgo, Ig. Neumann, M. Nigris.